

ELEKI AKTUÁLIS

INGYENES VÁROSI ÖNKORMÁNYZATI LAP

MEGJELENIK HAVONTA

2017. november V. évfolyam 9. szám

Márton-nap az oviban

A tartalomból:

Felhívás a templomért (2. oldal)

Nyugdíjas énekkari találkozó
(3. oldal)

Őszi kirándulások (4. oldal)

Lampionos felvonulás (5. oldal)

Megemlékezés eltávozott
szeretteinkről (6. oldal)

Adventi árusok jelentkezését várjuk

Tisztelt lakosság! A Reibel Mihály Városi Művelődési Központ és Könyvtár „Adventi forgatag” címmel adventi vásárt szervez december 7-én (csütörtökön) 12 órától 18 óráig és december 8-án (pénteken) 10 órától 14 óráig, amelyre árusok jelentkezését várjuk.

Az árusításhoz a helyet (helyi lakosoknak a terület ingyenes használatával) a polgármesteri hivatal előtt biztosítjuk. Várjuk östermelők, magánszemélyek, vállalkozók, intézmények (sajtkészítők, méztermelők, fűszerpaprika-termelők, kézi-munka-készítők, ékszerkészítők, karácsonyidisz-készítők, virágárusok, mézes-kalácskészítők stb.) jelentkezését!

A helyfoglalás miatt a művelődési házban lehet jelentkezni december 1-jéig.

Az „Adventi forgatag” idején a vásárlók megkóstolhatják a művelődési ház dolgozói által készített forralt bort is.

„El ne felejtse, aki él...”

Épp úgy, mint 1956. október 23-án, hideg, esős nap fogadta a megemlékezőket a Laudenbach téren, ahol a Himnusz elhangzása után a Román Nemzetiségi Általános Iskola és a Dr. Mester György Általános Iskola diákjai versekkel elevenítették fel az '56-os eseményeket. Utána Pelle László képviselő mondott ünnepi köszöntőt, majd a kopjafa- emlékműnél került sor a koszorúk elhelyezésére. A Szózat dallamai után Puhár László polgármester néhány gondolatot fűzött az ünnepi eseményekhez, megköszönte a diákok és pedagógusok munkáját, a jelenlévőknek pedig a részvételt.

J. K. H.

Meghívó gyertyagyújtásra

Az Eleki Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat tisztelettel meghívja önöket a HAGYOMÁNYOS ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁSRA a polgármesteri hivatal elé.

Az első gyertyát **december 3-án**, vasárnap 16 órakor,
a második gyertyát
december 10-én, vasárnap 16 órakor,
a harmadik gyertyát
december 17-én, vasárnap 16 órakor,
a negyedik gyertyát
december 22-én, pénteken délelőtt 10 órakor
gyújtjuk meg a „Mindenki karácsonya” című rendezvényen.

Mindenkit szeretettel várunk!
Dr. Kuruczné Czvalinga Judit
az Eleki Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat elnöke

Aszfaltozás saját erőből

Elek Város Önkormányzata az alábbi szilárd burkolatú utcák utólagos, 4 cm vastagságú AC-11 jelű kopó aszfaltburkolattal történő ellátását valósította meg a közelmúltban:

- Zalka Máté u. 713. hrsz. és Zrínyi Miklós u. 673. hrsz. (3 méter széles betonutak),
- Hétvézer u. 1587. hrsz. (4,1 méter széles aszfaltozott út).

Az aszfaltozási munkálatok költsége **13 187 680 Ft** volt, ezt a város önkormányzata saját erőből finanszírozta.

Felhívás a templomért

A reformáció 500. évfordulója alkalmából rendezett falunap trigikusan kezdődött a romániai partnertelepülésünkön, Igazfalván. Az ottani református templom tornyát ledöntötte a szeptember 17-i szélvihar, az újjraépítéshez pedig nagyméretű téglára lenne szüksége a közösségnek. Kérjük a tisztelt lakosságot, hogy akinek van nagyméretű téglája, de nincs már rá szüksége és felajánlaná a torony újjraépítéséhez, jelezze személyesen a városüzemeltetésnél, vagy a **+36-70/382-8380** telefonszámon. Az elszállításról a városüzemeltetés gondoskodik. Azért is fontos, hogy segítsünk, mert tanulóinkat több nyáron keresztül Igazfalva látta vendégül, ezzel is bizonyítva Elek iránti barátságukat. Minden felajánlást köszönettel vesszünk! Elek Város Képviselő-testülete nevében: **Puhár László** polgármester

Nyugdijas énekkari találkozó

Októberben ünnepeljük a zene világnapját is, és a zeneszeretők ki nem hagyhatják a Nyugdijas Énekkarok, Kórusok és Szólisták Találkozóját sem a Reibel Mihály Művelődési Központban. Most sem volt ez más-képp, október 21-én, amikor a Napsugár Nyugdijas Egyesület meghívására hat énekkar és hat szólista jött el Békés megyéből.

A vendégek között köszönthettük Turóczy András alpolgármestert, Árgyelán György megyei képviselőt. Először Nagy Sándorné, a Csaba Pávákor tagja szavalt el egy gyönyörű verset, amelyet egyik tagjuk írt. Utána nótacsokrok következtek: Horányi Györgyné (Elek), a

Vadvirág Népdalkör (Mezőkovácsháza), Gajdos Istvánné (Mezőkovácsháza), a Csaba Pávákör (Békéscsaba), a Hétszínvirág Néptáncscsoport (Békéscsaba), a Barátság Nyugdijas Egyesület (Vésztő), Nacsá Andrásné (Újiráz), a Magyarvárosi Népdalkör (Gyula), Bágyné Óz Ibolya (Elek), Parászka Péter (Kétegyháza), Cseffán László (Békéscsaba), a Márki Sándor Nemzetiségi Nyugdijas Klub (Kétegyháza), valamint néhány jó hangulatú és átköltött vers Nacsá Andrással (Újiráz) előadásában. A sok-sok szép dal elhangzása után Árgyelán György képviselő és Turóczy András alpolgármester átadták az okleveleket és az ajándéktárgyakat, melyeket Elek Város Önkormányzata és Békés Megye Önkormányzata Társadalmi Kapcsolatok Bizottsága biztosított. S a dalolászás után az ebéd egy jó hangulatú, „zenebarátí” beszélgetéssel fejeződött be.

J. K. H.

Zenetörténeti vetélkedő

Erkel Ferenc 1810. november 7-én született Gyulán, ahol évente megrendezik az életéről szóló zenetörténeti vetélkedőt a születésnapján.

Ezúttal iskolánk három, zene és történelem iránt érdeklődő tanulója is részt vett a versenyen. A vetélkedő előtt felkészítő előadáson is részt vettek a csapatok, melyeket a gyulai múzeum történésze, dr. Németh Csaba tartott. A verseny érdekesnek és egyúttal nehéznek is bizonyult. A feladatok egy részének megoldásához a múzeumban kiállított tárgyakat, tablókat kellett megvizsgálniuk az ifjú zenebarátok. A keményebb diót az elhangzó zeneszámok jelentették, ekkor a csapatoknak Erkel operáinak nyitányait kellett felismerniük. A tét komoly volt, hiszen a legjobb három csapat jutalomképpen többek között egynapos budapesti operaház-látogatáson vehet részt. Az Árvai Fruzsina, Bénes Gyöngyvér és Popucza György alkotta trió a nehéz versenyben derekasan helytállva a hetedik helyen végzett. Ez a kiránduláshoz természetesen nem volt ugyan elég, ennek ellenére nagyon élvezték a részvételt. A verseny végén a csapat tagjai szép ajándékot kaptak. Jövőre újra eljövünk!

Klemm Tamás

Mozgáskorlátozottak

Október 26-án a művelődési központban tartotta éves közgyűlését a Mozgáskorlátozottak Eleki Egyesülete. Uhrin Tamásné, az egyesület elnöke köszöntötte a megjelent vendégeket, Pluhár László polgármestert, Márton Gábor, a Mozgáskorlátozottak Gyulai Egyesülete elnökét, Fenesi Balázs alelnököt és Hatvani Béla gazdasági vezetőt. A gyűlés alatt szó volt a mozgáskorlátozottak helyzetéről, lehetőségeiről. Pluhár László polgármesterhez igen sok kérdést intéztek, ő pedig ezekre szívesen válaszolt. Az izletes ebéd után tombolasorsolás következett, majd baráti beszélgetéssel zárták a délelőttöt.

J. K. H.

Dr. Rokszin Tibor

Érsebész Főorvos

Tevékenységek:

- Érsebészeti megbetegedések kezelése
- A visszérbetegségek kezelése
- Rádiófrekvenciás visszérműtét

www.vascularmed.eu • info@vascularmed.eu

Tel.: +36-30/9633-391

Kirándulások, megemlékezések ősszel

Gyümölcskosztoló. Szinte hihetetlen belegondolni, hogy néhány hete még szikrázó őszi napsütésben sétálgattunk tanulóinkkal. Környezetismeret óra keretében tanulmányi kiránduláson vettek részt az Eleki Román Általános Iskola 2. osztályosai október 13-án. A kirándulás első megállója a gyulai piac volt, ahol az ott árult zöldségekről, gyümölcsökről tanultunk. Kedves nénik és bácsik nagy odaadással meséltek nekünk a méztermesztés folyamatáról, a sajtkészítésről, a kiskertjükben megtermelt zöldségekről, gyümölcsökről. Az érdeklődő gyerekek láttán akadtak olyan végtelenül jószívű eladók, termelők, kiknek „portékáit” is megköszölhatták a gyerekek. Gyalog, a közlekedés szabályaira figyelve, nagy sétát tettek a diákok.

Templom és vár. Először a román ortodox görög-keleti katedrálisba mentünk, ahol a hittanra járó gyerekek elmondták a „Miatyánk”-ot, majd tovább sétáltunk a gyulai vár tövébe, ahol a diákok elfogyasztották a gyümölcsöt. A lakoma közben a tanító néni a vár történetéről mesélt, majd a parkban található fák terméseit, leveleit, törzseit vizsgáltuk meg. Ezután a közeli játszótéren játékkal töltötték el az idejüket. Október 19-én Gyula néhány nevezetességét tekintettük meg 17 felső tagozatos diákkal. Csodálatos őszi napsütésben sétáltunk a felújított játszótéren keresztül, a Nicolae Balcescu Román Gimnázium, Általános Iskola és Kollegium érintésével a Magyarországi Román Ortodox Egyházműzeumi Múzeum egyházművészeti tárgyakat bemutató tárlatához. Az ortodox templomban átélhet percek után az Almásy-kastély felé haladtunk, majd ott vidám, élményekkel teli órát töltöttünk.

Megemlékezések. Októberben több alkalommal is lehetőségünk volt megemlékezni nemzetünk és környezetünk számára fontos eseményekről. Tanulóink versekkel idézték fel a gyászos október 6-ai nap drámai pillanatait, majd 22-én egy jelenet segítségével tették érzékeltetőbbé az ötvenhatos forradalom jelentőségét.

Vidám, meghitt ünnepségen köszöntötték a székporúakat október 17-én, az idősek világnapja alkalmából a Naplemente Idősek Otthonában. Mint ismeretes, az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét az idősek világnapjává. Az ünnepségen az Eleki Román Általános Iskola néhány tanulója és a 4. osztályosok adtak műsort. A versek, énekek táncok könnyet csaltak a lakók szemébe, és hálásan köszönték meg a gyerekeknek a színvonalas, szórakoztató percekét.

Könyvtári napok. Az Országos Könyvtári Napok rendezvénysorozat keretében a városi könyvtár meghívására tanulóinkkal részt vettünk egy játékos vetélkedővel összekötött könyvtárlátogatáson. Iól szórakoztunk a gondolkodtató kérdések és érdekes feladványok megoldása közben. A jutalom sem maradt el, a legügyesebb válaszadók füzettel, tollal távoztak. Köszönjük a lehetőséget Juhászné Kiss Henriettának **Színházi kalandok.** A gyermek- és ifjúsági korosztály igényes színházra nevelését nem lehet elég korán kezdeni. Fontosnak tartjuk a rendszeres színházlátogatást. Az első és második osztályos tanulóink október 18-án a békéscsabai Napusugár Bábszínházban a „Titokzatos jóbarát” című előadásban vehettek részt. Egy kedves, kalandos történetet láthattak az igaz és őszinten barátságáról. Másnap a harmadik és negyedik osztályosok is örömmel nézték meg a darabot.

Október 27-én a felső tagozatos tanulók közül nyolcan nézhették meg a Jókai Színházban Csokonai Vitéz Mihály: Az özvegy Karnyóné és a két szeleburdiak című zenés bohózatát. Azok a tanulók érdemelték ki ezt a lehetőséget, akik a tanév első két hónapjában tanulmányi vagy közösségi munkában kiemelkedően teljesítettek. Nagymunkát nevetve szórakoztunk a színház új előadásán.

Csobánné Stelkovic Edina

Szent Márton-napi felvonulás és műsor

Szent Márton napján, november 10-én, ahogy már sok éve, a hagyományok szerint most is elindultak óvodásaink a Márton-napi lampionos felvonulásra. Mindhárom óvoda gyermekei kis zenés-táncos műsorral készültek a rendezvényre, melyet a művelődési házban adtak elő. Előadasműdjükkel emelték a műsor színvonalát, a hangulatos, változatos mozgásformákkal megnyerték a közönség szívét, hiszen minden vendég végigtapsolta a zenés produkciókat. Köszönjük, hogy ilyen sokan voltak kíváncsiak az óvodák városi rendezésű, Márton-napi hagyományokat ápoló felvonulására és az előadásra. A napot forró tea és liba-szíros kenyér elfogyasztásával zártuk.

Köszönjük támogatóink, Elek Város Önkormányzata Oktatási Bizottsága, az Eleki Német Nemzetiségi Önkormányzat, a Békés Megyei Német Nemzetiségi Önkormányzat, az Eleki Polgárorség és az Eleki Rendőrőrs közreműködését, valamint a Művelődési Ház dolgozóinak munkáját.

(Fotók: Kecskés Andrea)

Lampionokkal, dallal

Régi hagyomány iskolánkban, hogy a német nyelvet tanuló diákok Márton-nap alkalmából lampionokat készítenek. Így volt ez most is. A novemberi szükrületben az óvodások vezetésével dalos-lámpás felvonulásra indultak a gyerekek a művelődési házba, ahol az óvodások műsorát tekinthették meg. A rendezvény célja – a német nyelv gyakorlati használata mellett – a német hagyományok megismerése és őrzése, egy hangulatos délután eltöltése volt.

Megemlékezés eltávozott szeretteinkről

A mindenszentek napja az üdvözült lelkek emléknapja, melyet a katolikus keresztény világ minden 1-jén ünnepel. Az ünnep 741-ben, III. Gergely pápa idején jelent meg először a megemlékezés napjaként. Jámbor Lajos frank császár 835-ben IV. Gergely pápa engedélyével már hivatalosan is elismerte az új ünnepet. Egyetemes ünnepé IV. Gergely pápa tette 844-ben.

A mindenszentek nem tévesztendő össze a halottak napjával, amely általános keresztény ünnep. Ezen a napon sokan gyertyát, mécsset gyújtanak elhunyt szeretteik emlékére, és felkeresik a temetőken hozzátartozóik sírját. Magyarországon a halottak napja fokozatosan vált a katolikus egyház ünnepnapjából általános, felekezetiétől független, az elhunytakról való megemlékezés napjává.

Én így emlékezem... Sztorizgavta, nevetve, néha könnyeket ejtve. Hálával a sorsnak, életnek, univerzumnak, hogy ők itt lehettek, hogy ismerhettem és szerettem őket, hogy az életem részei lehettek, hogy csodás emlékeket és élményeket hagytak itt nekem.

Nagyvilág tizenkét közös évet kaptunk. „Szia, Nagyi!” – köszöntem mindig. „Szia, májki!” – válaszolt. Nagynak szólítottam, hiszen apukám is így hívta, a nagymamája volt. Mindig tartogatott nekem valami apróságot, hol kukorka, hol egy csoki lapult a fiók mélyén. Néha együtt vacsoráztunk, nagy karéj kenyeret vágott, gondosan levágta a héját, majd felkockázta. A cukrozott tej ekközben már a tűzhelyen melegedett. Mikor kellő hőmérsékletű lett, két tányérba öntötte és beledobálta a kenyeret. Isteni finom volt. Vele ettem utoljára ílyet, talán nem is esne jó nélküle. Egy nap rágózva mentem hozzá, nekem természetes volt, ahogy a gyümölcsíz golyórágóból nagy léggömböket fújok. Hét-nyolcvéves lehettem akkor, de Nagyi még ílyet nem látott. „Mit csinálsz, májki?” – kérdezte érdeklődve. „Rágózok” – válaszoltam. „Rágózó? Az meg mi?” Meglepődtem, hogy felnőtt léterem nem ismerheti ezt a számmra alapvető édességet. Aztán elmondta, hogy az ő gyerekkorában ilyen bizony még nem volt. Megkínáltam.

„Kipróbáld?” – kérdeztem. Anyukám nagyot nézett, majd elmosolyodott, mikor Nagyi igenlően bólintott. Először csak forgatta a szájában. „Ezt rágni kell, Nagyi” – mondtam neki hozzátérően. „De mivel rágjam, májki?” Hát persze, mivel is, hiszen a fogcsora a szokott helyen, a vizespohárban pihente ki a reggeli étkezést. De mégis megpróbálta. „Finom!” – mondta. „Most már tudom, mi van a szádban mindig” – és nagyokat nevetve rágótunk együtt egész délután.

Tata egy csodálatosan jó ember volt, abból a ritka fajtából, aki önzetlenül, jó szívvel adott és sosem várt viszonzást semmiért. Talán azért, mert többen voltak testvérek, vagy mert már kisgyermekkorában megtanulta, mi a munka értéke. Nem tudom, talán csak egyszerűen ilyen ember volt és kész. Sokáig azt hittem, az övé az egyetlen kék svájci sapka a világon, amit csak feleskévkor és a téli hidegben vett le. Abban dolgozott, abban etette Kabost, a vörös szőrű disznót, abban fűdték a hásvéti sonkának valót és akkor is a fején volt, amikor a krumplisztelt. Imádtá az ócsémét. Ugyan sosem mondta ki, de tudtuk, hogy ő a kedvence. Talán érthető is, hiszen az első fiúunka, aki rendszerint továbbviszi azt az ősi tudást, amit a család magában hordoz. Nagy gondtal tanította neki, mit hogyan kell tenni a ház körül, hogyan tartás rendszerben a szerszámokat, hogyan javítson, ha valami elromlik, és ami a legfontosabb, hogy mindig csak precíz, pontos munkát adjon ki a kezéből. Gyakran ültek le együtt vacsorázni. Tata gondosan felkockázta a szalonlánát és hozzá a kenyeret, majd addig falatoztak, amíg jólesett. Két-három falat rendszerint maradt a tányéron, mama szerint az pocskéolás, de Tata csak ennyit mondott: „Ha nem esik jól, nem kell megenni.” Úgy tízéves lehettem, a könyvtárból tartottam haza, amikor észrevettem messziről a sapkát, azt a bizonyos egyetlen. „Ez Tata!” – mondtam ki hangosan, nem is figyelve arra, hogy vannak körülöttem. Hogy közeledett, egyre jobban kirajzolódott a biciklis alak is a sapka alatt. Igen, ő volt. Vízért igyekezett az ártézi kúthoz, a bicikli oldalán a fonnat tartató kosárban a kék kántával. Elköszönte az iskolatársaktól és megvárta a kútnál. „Szia, tatám, hol voltál?” – kérdezte. „A könyvtárban. És te?” – kérdeztem vissza, hozzá tudtam a választ: vízért jött, mert bár érdekes aromája és illata volt a kút vizének, ő ezt szerette. Mikor a kanta megtelt vízzel, a fedelét is a csap alá tartotta, majd átnyújtotta nekem. „Igyál, tatám, és az igazi víz”. És én olyan jóízűen ittam, mint még soha.

Együtt indultunk haza, közben beszélgettünk, vagyis inkább ő mesélt, mint ahogy azt tette tizenkilenc éven keresztül. A gyerekkoráról, a családról, vagy éppen arról, hogyan kell fából porgettútt csinálni. Már nagyon gyenge volt, amikor egy mosolygós, pirosposztagás ajándékot kapott az élettől. Különleges kapcsolatot volt az övék. Tata, mint a napirágó, akit a napfény éltet, úgy sugárzott, ha csak meghallotta a csilingelő hangot. „Itt van az én Endríském!” – mondta, Endre pedig vidáman rohant Tata ólébe, hogy még egyet lovacskázzanak.

Mamát apák nevelték, erre nagyon büszke volt, tőlük tanulta meg a jó modort, hogyan kell enni, inni és viselkedni egy úrlánynak. Mindig ápolt volt és csinos, mint akit skatulyából húztak ki. Pedig az élet őt sem kimozdult, mármint gyermekként kesztűt kötött és legidősebbként a kicsiket nevelte. Sokszor ültünk egymás mellett, ő lapozgatta a fényképalbumot és mesélte a régi történeteket. Csodáltam őt, számomra ő volt a nagybetűs nő. Ma is emlékszem a püder illatára, amit rendre az orromra kent, ha túl sokat tébláboltam körülötte készülődés közben. Mikor már nagyobbacska lettem, rúzs is került a számra. „Most már nagylány vagy, ezt is lehet!” – mondta ilenkor. Emlékszem, a tükörös szekrény jobb felső fiókjában tartotta, minden más egyéb szép dologgal. Nem is olyan régen éppen a tükör előtt álltam, mikor egy régi, ismerős érzés érintett meg. Hát nem is tudom, miért, de lehajoltam, és ugyanazzal a jól ismert mozdulattal húztam ki a felső fiókot, amivel húsz évvel ezelőtt. Még mindig ott sorakoztak a rúzsok és szemfestékek, az arcpró és a csillámos körömlakk mellett. Minden úgy volt, ahogy hagyta, mintha csak tegnap lett volna, mikor utoljára a kezébe vette őket. Kissé megkoptak az ivercsék, a körömlakk összeállt, a rúzs darabos lett s a püder sem használható már. Ahogy rendezgettem a régi emlékeket a fiók mélyén, megláttam egy ismerős alakot, egy karcú, barnás, díszes fláskát. Mikor megérintettem, már tudtam, mi az. A rózsajal. Nagy becsben tartotta mindig, hiszen még a bolgár tengerpartidő hozta évekkel ezelőtt. „Ebből csak egy csepp kell a csuklódra” – mondta mindig. Ezután szertartászerűen kihúzta a dugót a palackból, az orrához emelte, és úgy szagolagta, mintha először tenné. Finoman megrendítette az én orrom előtt is, elismerően nyugtáznom kellett, hogy valóban ez a legcsodálatosabb illat a világon. Majd egy csepp az én csuklóra, egy pedig az övére, és már útra készen állt. Csodás harmincöt évet kaptam vele.

Mészit annak idején mindenki ismerte, csak én nem. Egy nyári napon, bekötözött bal mutatóujjal léptem az életembe és vált a részévé tizenöven éven keresztül. Hogy hogyan és miért váltunk testökké, ma sem tudom. De ez ma már nem is fontos. Hogy kalandokat élünk át, minden találkozás, vagy együtt töltött idő nagy nevetésekkel telt, a bevásárlások, az éjszakai kórházi menetek, a „csajos” napok vagy éppen a pültépítés. Sokszor bizonygattuk, hogy a kerítés deszkáit senki sem tudja olyan egyenesen rakni, mint mi. De hát hiába vártuk a munkajánlatokat. A huszadik születésnapomra egy díszes fadoabot ígért, persze tudtam, hogy ez nem olyan egyszerű. Viszont meglepődtem és meg is hatódtam, amikor mégis megkaptam, a harmincadikra. Később tudtam meg, sokat mesélt az ócsémiről és rólam a munkatársaknak, ismerősöknek. „A tesóim!” – mondta mindig. Igen, ő volt a negyedik Árgyelán testő, és az is marad, amíg világ a világ és még egy nap. Hát, én így emlékezem...

Árgyelán Erzsébet

Mary Elizabeth Frye:

Ne jöjj el sírva síromig

Ne jöjj el sírva síromig,
Nem fekszem itt, nem alszom itt;
Ezer fűv szelben lakom
Gyémánt vagyok fénylő havon,
Érő kalászon nyári napfény,
Széldi écsöcske ősi estén,
Ott vagyok a reggeli csendben,
A könyved napi sietségedben,
Fejed fölött köröz madár,

Csilagfény sötét éjszakán,
Nyúló virág szirma vagyok,
Néma csendben nálad lakok
A daloló madár vagyok,
S minden neked kedves
dolog...
Síromnál sírva meg ne állj;
Nem vagyok ott, nincs is halál.

Országos junior bajnok, montenegrói ezüstérmes

Mindössze 15 éves, s már kilenc kupa és több mint húsz érem méltán büszke tulajdonosa az eleki *Juhos István*. Gyulán született. Már kisgyermekkorában vonzotta a sport, 5-6 éves korában édesapjával vívta boxmeccseit. Nemrég komoly elismerésekben részesült.

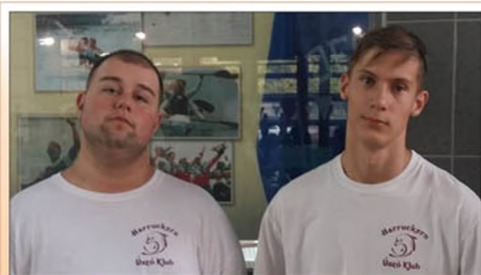
Tehetségét látva az Eleki Diákegyesület ökölvívó-szakosztályához került, ahol *Jova István* segítségével fejlődhetett tovább. Tízévesen indult első versenyén Hódmezővásárhelyen. Ezután több kisebb versenyen is részt vett, majd 2015-ben a Süllős Gyula-emlékversenyen 3. helyezést ért el. 2016-ban viszont már megnyerte a diákolimpiát, és azon a nyáron kijutott a serdülő Európa-bajnokságra, ahol az 5. helyen végzett.

Ebben az évben sérülése miatt nem indult az országos bajnokságon, 2017 áprilisában viszont újra győztes lett a diákolimpián. Májusban nemzetközi megmérettetésen, a 67. Bornemissa-emlékversenyen első lett, szeptemberben a junior Európa-bajnokságon pedig 10. helyezést ért el. Ez év októberében az országos junior ökölvívó kupát is elnyerte. Kiemelkedő teljesítményt nyújtott Montenegróban, még áprilisban, ahol a Podgorica Kupa ezüstérmét szerezte meg. Számos kisebb versenyen is indult itthon és Romániában, ahol szintén kiváló eredményeket ért el. Ezeknek a versenyeknek lényeges célja a tapasztalatszerzés volt.

Jelenleg a Békési Surman Boks Klub versenyzője. Az idén ballagott el a Dr. Mester György Általános Iskolából. Tanulmányi eredménye 4,83, azaz hajszál híján kitűnő, ami lehetőséget adott volna más területeken is a sikerekre. Békéscsabára, a Gépészeti és Informatikai Szakgimnáziumba jár, ahol rendszert is képzést tanul. A kollégium kötelező minden tanuló számára. A bokszedzéseket is Csabán végzi. Kedveli, tiszteli edzőjét, aki nagymértékben hozzájárul sikereihez. Távlatos célja, hogy részt vegyen a 2024-es olimpián. Példaképe *Erdei Zsolt*, közismert nevén Madár.

Elek városa büszke lehet ifjú sportolójára, hiszen 2017-ben szinte havonta nyert versenyeket vagy ért el előkelő helyezéseket. Gratulálunk Juhos Istvánnak, és azt kívánjuk, érje el kitűzött célját, s szerte a világban öregbítse a magyar ökölvívás hírnevét.

Huszár Gabriella

Úszóink sikere. A Harruckern Sportegyesület úszói ismét sikeresen szerepeltek. Százhalombatta adott otthont októberben a nyílt serdülő és felnőtt Angyal Erika-úszóbajnokságnak, amelyet a Fogya-tékkal Élők Budapesti Sportszövetsége rendezett. Az ország minden részéről érkeztek versenyzők, akik négy korcsoportban és tíz versenyszámban mérték össze tudásukat. Az egyesületet két sportoló: *Herczeg János* és *Jenei Zoltán* képviselte. A versenyen óriási küzdelemben Jenei Zoltán öt aranyérmét, Herczeg János 6. helyezést szerzett. Felkészítő edzők: *dr. Torók Enikő* és *Reisz Lószef*.

Az állatok világnapja

Október negyediké az állatok világnapja. Az Eleken élő emberek állatbarátok. Városunk kertés házakból áll, így régebben virágozott a haszonállatok - baromfi, disznó, kecske, stb. - tartása. Mostanság egyre kedveltebbek a hobbi kedvencek (madarak, halak, rágszlók) és szinte minden portárhoz tartozik egy kutya vagy macska. Szép lovakat látni az eleki Szabadidős Lovas Klub karámaiban, a klub minden évben lovas tábort is szervez a gyerekek örömére. Az eleki gyerekek imádják a lovaskocsikázást, szamaragolást, ha lehetőséjük van rá. Ők a tehenet sem keverik össze az elefánttal. Magam az állattartásból másfél macskával és teli cinegeetetéssel veszem ki a részem (volt idő, amikor kudarékokat, hápogtat, sőt gárgogtak, rőfögtek és mektegek is az udvarban). Nos egy évvel ezelőtt bújti ki Heuréka a bodzából és teljesen hanyatt vágta magát. Ezt lépésenként megismételte, így elképzelhetőnek tartottam, hogy ebben a kandúrban egy lány cica lelke lakozik. Heu maradt és hajkurászta a lányokat. Később egy extrém állat hozta rám a frászt, egy macskának álcázott fekete mókus. Vörösen villanó bundája, hatalmas szemei és tökéletes mókusfarka volt. Rémi (ez lett a neve) mindennap eljön kecsesen és törekenyen mint Szulejmán Izabella hercegnője, később eltűnik. A jelek szerint ő csak félig az enyém. A macskák őszszel válnak haszonállattá igazán a besurranó egerek időszakában, hiszen nekik a rágszlók állandó menüpont az étapon.

Az állatoknak nem a cukiság a fő erényük. Ők a mi elzavarhatatlan Szancsópanaink, „fegyverhordozóink”, hűségesen szolgálnak, amikor valós vagy szelmalomharcainkat vívjuk életünk során. Szívzörítően növekszik a kihalófélben lévő állatfajok listája, amelyre a vadon élő tigris is felkerült már. Úgy tudjuk, hogy a macskákat a régi egyptomiak háziasították, (domesztikálták) és szentként tisztelték őket, de a magyarokat prózai. Hatalmas gabonarakátaikat meg kellett védeni a rágszlóktól. A velünk, körülöttünk élő állatok nem vágnak piedadestárla, csupán egyetlen dolgot várnak el tőlünk; emberséget.

Huszár G.

Halloween-party

Manapság már kis hazánkban is eléggé kezd elterjedni a halloween, a mindenszentek előtti éjszaka megünneplése. Na de miért is öltözünk be és festjük ki magunkat ijesztő és rémisztő szörnyekké? A hiedelmek szerint ezen az éjjelen a legvékonyabb a választóvonal a holtak és az élők világa között, és a lelkek ekkor próbálnak meg visszatérni az élők világába. Az emberek belebújtak mindenféle jelmezbe, hogy

megtéveszék, elijesszék és az otthonaiktól távol tartsák a szellemeket, nehogy a testükbe bújjanak. Október 29-én este furcsánál furcsább alakok tértek be a Petőfi utcai sarki épületbe, ám nem zombitámadásról volt szó, csupán az Eleki Kiscsillagok Egyesület immár hagyományos halloween-bulijáról.

Az idei halloween-party is „halálosan” jóra sikerült: a gyerekek lelkesedésükkel és találékonyságukkal meglepték a szervezőket is. A résztvevők rémisztő jelmezükbe bújva érkeztek meg. Láthatunk néhány kivételes jelmezt, és teleshelltük magunkat a horrorisztikus, ugyanakkor finom süteményekkel. Jövőre is sok szeretettel várunk mindenkit, és reméljük, hogy ugyanilyen jól fogjátok érezni magatokat.

A Reibel Mihály Művelődési Központ és Könyvtár CIPŐSDOBOZ AKCIÓT hirdet!

Kérjük Önöket, hogy egy-egy cipősdoboznyi ajándékkal tegyék szebbé a karácsonyt a rászorulóknak számára!

*Lehet tartós élelmiszer, játék, könyv.
A dobozra kérjük írják rá, mit tartalmaz,
vagy hány éves személynek való!*

HELYSZÍN: Reibel Mihály Művelődési Központ és Könyvtár
LEADÁSI HATÁRIÓ: DECEMBER 15.

Novemberi könyvajánló

GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI KÖNYVEK

Beck Andrea: B+Be positive!
– felvilágosító történet

Bartos Erika:

Bogyó és Babóca énekel

Disney:

Soy Luna 1. Új város, új élet

Rachel Renee Russell:

Egy Zizi naplója 9.

– szerepcsere

Berg Judit: Rumini

FELNŐTT IRODALOM

Csernus Imre:

A nő – csajsziának

Ugron Zsolna: Hollóasszony

José Saramago: Káin

Nyáry Krisztián:

Így szerettek ők

Moldova György:

Kegyelemkenyer 2.

Közérdekű telefonszámok:

Orvosi ügyelet:

66/240-896 vagy 70/967-89-86

Nemzeti közművek hibabejelentés:

DÉMÁSZ: 62/ 565-600

Főgáz (gázszivárgás): 80/440-141

Mentők: 104

Rendőrség: 107

Tűzoltóság: 105

Kábeltévé hibabejelentés: 66/77-88-99

Gyógyszertár: 66/240-373

Acélszerkezetes Bomstal garázsok

Tárolók, kennelek, csarnokok...

CSAK
140.000 Ft

3x5 méteres garázs
horganyzott vázszerkezettel!

csak
215.000 Ft

4x6 méteres garázs
3x5 méteres színes garázs,
▼ 11 színben

259.400 Ft

3x5 méteres színes garázs billenő kapuval*

már
170.000 Ft

*17 színből választhat. Az akció érvényes 2017. december 31-ig. Az akció részleteiről érdeklődjön telefonon, vagy látogasson el honlapunkra.

Áraink a szállítást, összeszerelést is tartalmazzák!

Megrendelés:
06-30/748-5923, 06-30/747-7376
www.bomstal.hu